

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobce: **M. M.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
sídlem Řetězová 2, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. KUUK/149998/2019/DS,
JID: 178713/2019/KUUK/Zvo,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. KUUK/149998/2019/DS, JID: 178713/2019/KUUK/Zvo, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Bílina, odboru dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUBI 12682/2019/OD/Pe, jímž Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 17. 3. 2018 byl potvrzen.

2. Současně žalobce navrhl, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a zároveň se domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

3. V žalobě žalobce nejprve namítal, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody. Konstatoval, že žalovaný nepřihlédl k rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, jež žalobce přiložil k odvolání. Z uvedeného rozhodnutí vyplývalo, že běžnou praxí odvolacího správního orgánu v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Na podporu svého závěru, že jde o ustálenou praxi, žalobce dále poukázal i na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014, a též na rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3. Uvedl, že zásada legitimního očekávání by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená praxe při posuzování obdobných věcí.
4. Dále žalobce uvedl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče, kterým může být jedině rozhodnutí. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Na podporu své argumentace žalobce předložil kopie rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, č. bloku G 1498901, série GF/2013, číslo bloku F 0832677, která nesplňují podmínku dostatečné individualizace skutku a nejsou v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Žalobce rovněž poukázal na rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, č. bloku C1404971, ze kterého je naopak zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy.
5. Žalobce měl dále za to, že z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce (žalobce), místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Za chybnou označil argumentaci, že přestupce dal svým podpisem souhlas se způsobem projednání přestupku a se správností daného rozhodnutí. Za správnost rozhodnutí správního orgánu neodpovídá přestupce.
6. Dále žalobce uvedl, proč pokutové bloky nejsou dle jeho názoru způsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, když obecně uvedl, že je to tehdy, pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se přestupce dopustil v případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti (což neplyne z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci /mimo obec/“ s tím, že mělo být uvedeno konkrétní ustanovení zákona, které bylo porušeno), dále v případě nepřipoutání bezpečnostním pásem, kdy není zřejmé, že došlo k porušení Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

povinnosti za jízdy a zda přestupce vystupoval v pozici řidiče, dále pokud není zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, dále pokud jsou údaje uvedeny nečitelně, kdy nelze zjistit okolnosti přestupku.

7. V rozhodnutí ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, č. j. MgMT- SČ 102427/PŘ/3530/2017/Ti, spatřoval žalobce tyto nedostatky. Z napadeného rozhodnutí nejsou zjevné veškeré formální náležitosti a existují zde tedy významné pochybnosti o přezkoumatelnosti rozhodnutí. Nedostatky zmíněného rozhodnutí žalobce dále spatřoval v uváděných povinnostech stanovených příslušnou právní normou. Žalobce namítal, že minimálně porušení § 18 zákona o silničním provozu lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti účastníka. Podle žalobce správní orgán dále v rozhodnutí neprokázal naplnění materiální stránky přestupku, když konstatoval, že přestupkem je takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, kdy toto ohrožení není jakkoli podloženo. Rovněž z rozhodnutí není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku. Z popisu jednání účastníka není zjevné dostatečné zjištění věci, kdy obviněný již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek.
8. Žalobce byl rovněž toho názoru, že správní orgán při vydání rozhodnutí pochybil, když nenařídil ve věci ústní jednání a mohlo tedy dojít opět k nedostatečnému zjištění věci. V daném případě nejsou ani jednoznačně zjištěné pohnutky účastníka řízení vedoucí k přestupkovému jednání. Hodnotit jednání obviněného a jeho okolnosti v jeho neprospěch a k jeho tíži je podle žalobce poněkud abstraktní. Žalobce byl s ohledem na uvedené tedy přesvědčen, že je celé rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu.
9. Následně žalobce popsal vady jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, konkrétně pokutových bloků ze dne 5. 9. 2017, 15. 7. 2017, 31. 10. 2016, 25. 6. 2016 a 21. 4. 2016. Vznesené námitky byly u všech pokutových bloků v zásadě totožné. Žalobce poukazoval na následující pochybení.
10. Nejdříve uvedl, že v kolonkách 1 až 4 pokutových bloků není přesně vymezena osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné, nejsou zde přesně vypsány požadované údaje. Například zde chybí rodné číslo a datum narození. Nedostatečné je i ověření totožnosti přestupce.
11. V kolonce 5 není přesně uvedena doba spáchání přestupku. Údaje o datu a času spáchání přestupku nejsou uvedeny nebo jsou nečitelné nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, což platí i pro název ulice, na které mělo k přestupkovým jednáním dojít. Z popisu přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani porušení s tím související zákonné povinnosti. Právní kvalifikace předmětné povinnosti chybí nebo je zapsaná ve zkratkovitém zápisu, přičemž není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jedná, neboť ze zápisu sice vyplývá porušení § 18 zákona o silničním provozu, nikoli však konkrétní bod či písmeno.
12. V kolonce 6 je uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání toliko zkratkovitě a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, nikoli ostatní body, což zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání žalobce označil za značnou vadu. Dále Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

namítal, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce, neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.

13. V kolonce 7 u pokutových bloků ze dne 31. 10. 2016, 25. 6. 2016 a 21. 4. 2016 a v kolonce 8 u pokutových bloků ze dne 5. 9. 2017 a 15. 7. 2017 není zcela zřetelná výše uložené sankce (číslem i slovy), a není tak možné ověřit, zda spolu uvedené údaje korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
14. U pokutových bloků ze dne 5. 9. 2017 a 15. 7. 2017 není v kolonce 7 přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.
15. U pokutových bloků ze dne 31. 10. 2016, 25. 6. 2016 a ze dne 21. 4. 2016 není v kolonkách 8 až 9 a u pokutových bloků ze dne 5. 9. 2017 a 15. 7. 2017 není v kolonkách 9-11 jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a nelze přezkoumat, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, není z něj zřetelný ani podpis žalobce, jenž prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
16. Závěrem žalobce namítl, že přestupky nejsou v pokutových blocích označeny konkrétně a individualizovaným popisem jednání, nejsou tak způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, v tomto směru odkázal i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2017-39. Přestupky tak dle žalobce nejsou konkrétně vymezeny a nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.

Vyjádření žalovaného k žalobě

17. Žalovaný na výzvu soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž zrekapituloval průběh správního řízení. K námitce, že se nezabýval rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, uvedl, že odvoláním žalobce se zabýval velmi podrobně a ve svém rozhodnutí vyjádřil, že s právními názory jiných správních orgánů prvního a druhého stupně se neztotožňuje, z důvodu existence specifík jednotlivých případů.
18. Dále konstatoval, že v daném případě jsou všechny podklady způsobilé pro záznam bodů v registru řidičů a počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Žalovaný uvedl, že obsahové náležitosti pokutových bloků vyplývají z povahy blokového řízení, jak je stanovena § 84 a § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), přičemž strohé a zkratkovité formulace jsou v takovém případě přípustné, nejsou-li zaměnitelné. Doložené pokutové bloky obsahují všechny žalobcem vyjmenované informace, tj. údaje o osobě přestupce, místě a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaje o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Žalovaný k tomu doplnil, že hlediska, z nichž je třeba podklady pro zápis bodů do registru řidičů zkoumat, jsou uvedena v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-41, a v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000.

19. Žalovaný zdůraznil, že žalobcem namítané bloky č. G 1498901, č. F 0832677 a č. C 1404971 obsahují všechny žalobcem vyjmenované informace, tedy údaje o osobě přestupce, místo a dobu spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena.
20. K námitkám žalobce vztahujících se k rozhodnutí č. j. MGMT-SČ 10242727/PŘ/3530/2017/Ti, žalovaný uvedl, že předmětný příkaz dokládá, že se žalobce dopustil přestupku tím, že dne 8. 9. 2017 překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obce o méně než 30 km/h (naměřeno 64 km/h). Za spáchání přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a vzhledem k tomu, že proti příkazu nebyl v zákonem stanovené lhůtě podán odpor, příkaz nabyl dne 17. 3. 2018 právní moci. Žalobci byly ke dni 17. 3. 2018 v registru řidičů zaznamenány dva body.
21. Závěrem žalovaný konstatoval, že si není vědom žádné překážky, která by žalobci v daném případě bránila si předmětné bloky na pokutu před jejich podepsáním přecíst a případně jejich podepsání odmítnout. Z předložených kopií pokutových bloků, které si správní orgán prvního stupně v této věci vyžádal, je nanejvýš zřejmé, že žalobce při podpisu pokutových bloků věděl, jaké jednání je mu kladeno za vinu, jelikož jednotlivá jednání jsou popsána dostatečně a jednoznačně. V případě rozhodnutí vydaného v příkazním řízení se žalobce zkrátil na svých právech, neboť nevyužil opravného prostředku.
22. Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci soudem

23. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce a žalovaný s tím výslovně souhlasili.
24. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
25. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
26. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nereflektoval odvolací důvody zpochybňující Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014 a ze dne 12. 11. 2014, č. j. 121761/2014, ze kterých je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Poukázal i na rozhodnutí Městského úřadu Písek, který rozhodoval obdobně.

27. Soud prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a rozhodnutí Městského úřadu Písek. K těmto rozhodnutím žalovaný na straně 9 až 10 napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že jak správní orgán prvního stupně, tak i žalovaný je vázán při svém rozhodování především zákony a jinými právními předpisy, případně soudní judikaturou. Nepřísluší mu proto opírat svá rozhodnutí o rozhodnutí jiných krajských úřadů. Žalovaný dále v odůvodnění na str. 7 až 9 napadeného rozhodnutí k jednotlivým odvolacím námitkám žalobce uvedl, že existuje rozdíl mezi řízením o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů a řízením o přestupku. Konstatoval, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bodů bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Zdůraznil, že orgánům provádějícím řízení o námitkách nezbyvá než respektovat pravomocná rozhodnutí, neboť podle § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu platí, že řidiči se odečtou body, které byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu po pravomocném zrušení tohoto rozhodnutí. Na základě doložených pokutových bloků žalovaný dospěl k závěru, že protiprávní jednání žalobce jsou popsána dostatečně a jednoznačně. Údaje zaznamenané na pokutových blocích a v příkazu odpovídají údajům uvedeným v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a v oznámení o uložení blokové pokuty v blokovém řízení. Podotkl, že ohledně pravomocných rozhodnutí se presumuje jejich správnost za předpokladu, že nejsou nicotná. Samotnou zákonnost rozhodnutí o přestupku v řízení o záznamu bodů přezkoumávat nelze. Žalovaný konstatoval, že s ohledem na platnou právní úpravu a citovanou konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neshledal, že by některé z rozhodnutí, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovaly vady, které by jej činily podkladem pro záznam bodů nezpůsobilým.
28. Ze shora uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje i Městského úřadu Písek řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval i na žalobcem předložená rozhodnutí a zároveň zodpověděl i odvolací námitky žalobce. Soud tedy dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.
29. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti správního aktu. Míra přezkumu nicméně vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.

30. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počet bodů, který za tato jednání bude zaznamenán. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
31. Z uvedeného popisu řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

32. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jestliže se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
33. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval, když uvedl, že správním orgánem byly opatřeny řádně vyplněné pokutové bloky, které byly s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení porovnány a byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterého bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný se na stranách 4 až 7 zabýval obsahem jednotlivých pokutových bloků, přičemž konstatoval, že pokutové bloky obsahují všechny údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Současně poznamenal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení (strana 9 napadeného rozhodnutí) Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobci byly za uvedená přestupková jednání body zaznamenány správně, a že tedy ke dni 17. 3. 2018 dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum pokutových bloků v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly.
34. Dále se soud zabýval námitkou, že pokutové bloky ze dne 5. 9. 2017, 15. 7. 2017, 31. 10. 2016, 25. 6. 2016 a ze dne 21. 4. 2016 jsou nezpůsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují zákonné náležitosti. Uvedeným pokutovým blokům žalobce shodně vytýkal, že nebyla přesně zjištěna osoba přestupce, doba a místo spáchání přestupku, právní kvalifikace přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě, není zřetelná výše uvedené sankce, není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl pokutový blok vydán, není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, a že není zřetelný podpis účastníka.
35. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že: „*Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně* Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.“ Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: „S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

36. Pokutovým blokem ze dne 5. 9. 2017, série BA/2017, č. A 0134433, byla žalobci uložena pokuta ve výši 1000 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „Dne 5. 9. 2017, 8:35, měření v obci Dubí, ulice Ruská 252/12, stanovená rychlost 50 km/h, naměřená rychlost 68 km/h, tolerance radaru zohledněna“. Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 5. 9. 2017 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu o méně než 20 km/h. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé místo a čas spáchání přestupku.
37. Blokem na pokutu ze dne 15. 7. 2017, série BA/2017, č. A 0134156, byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupkové jednání popsané slovy „Dne 15. 7. 2017, 15:09, měření v obci Dubí, v ulici Mírová, stanovená rychlost 50 km/h, naměřená rychlost 66 km/h, tolerance radaru zohledněna“. Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 15. 7. 2017 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu o méně než 20 km/h. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé místo a čas spáchání přestupku.
38. Blokem na pokutu ze dne 31. 10. 2016, série GE/2013, č. E 0744672, byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupkové jednání popsané slovy „Dne 31. 10. 2016, 10:20, měření v obci Dubí, v ulici Mírová, stanovená rychlost 50 km/h, naměřená rychlost 66 km/h, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

tolerance radaru zohledněna“. Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 31. 10. 2016 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu o méně než 20 km/h. Tato skutečnost vyplývá ze slovního popisu přestupkového jednání. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé místo a čas spáchání přestupku.

39. Pokutovým blokem ze dne 21. 4. 2016, série GD/2014, č. D 1736979, byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „*Dne 21. 4. 2016 v 14:30 hod., ul. Novosedlická od Lidlu v Teplicích, řidič MV RZ: X, při jízdě vozidlem držel v pravé ruce mobilní telefon.*“ Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 bod 1 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 21. 4. 2016 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla porušil povinnost uvedenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, tj. při jízdě vozidlem držel v ruce telefonní přístroj. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z obsahu pokutového bloku je též zřejmé, že žalobce se přestupku dopustil za jízdy a na pozemní komunikaci, neboť tato skutečnost není s ohledem na použitou právní kvalifikaci přestupku sporná.
40. Blokem na pokutu ze dne 25. 6. 2016, série GE/2014, č. E 2249569, byla žalobci uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „*Dne 25. 6. 2016 v 5:00 hod., ul. Komenského 43/2 v Bílině, řidič MV RZ X, nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.*“ Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. k zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 25. 6. 2016 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla porušil povinnost uvedenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z obsahu pokutového bloku je též zřejmé, že žalobce se přestupku dopustil za jízdy a na pozemní komunikaci, neboť tato skutečnost není s ohledem na použitou právní kvalifikaci přestupku sporná.
41. K námitkám žalobce ohledně nezjištění osoby přestupce soud uvádí, že na všech shora zmíněných pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo (datum narození) a adresa místa jeho pobytu. Ověření totožnosti je uvedeno na pokutových blocích ze dne 5. 9. 2017, 15. 7. 2017 a ze dne 31. 10. 2016 dle občanského i řidičského průkazu, a na pokutových blocích ze dne 25. 6. 2016 a ze dne 21. 4. 2016 dle řidičského průkazu. Žalobce podpisem pokutového bloku dal jednoznačně najevo, že údaje o jeho osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti. Soud proto nepřisvědčil námitce žalobce, že v kolonkách 1 až 4 není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje jako například rodné číslo či datum narození. Dle názoru soudu pokutové bloky zcela jasně označují všechny nezbytné údaje o žalobci a jeho totožnost byla řádně ověřena.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

42. Žalobce shodně k uvedeným pokutovým blokům dále namítal, že nebyla přesně zjištěna doba a místo spáchání přestupku. Ani této námitce soud nepřisvědčil. Na předmětných pokutových blocích je vždy uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku. Žalobce také shodně namítal, že název obce je vždy uveden zkratkovitě. K tomuto soud uvádí, že v případě ani jednoho z předmětných pokutových bloků není název obce uveden žádnou zkratkou. Tato námitka tak rovněž není důvodná.
43. K předmětným pokutovým blokům soud konstatuje, že formulace v nich obsažené týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. Byť se evidentně jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakých porušení právních povinností se žalobce při provozu na pozemních komunikacích dopustil a jak byla tato porušení kvalifikována. S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupku splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo.
44. K námitce nezřetelnosti výše uložené sankce soud uvádí, že ve všech pokutových blocích je výše sankce uvedena číslem i slovy, a to vždy zcela zřetelně, tato námitka tedy není důvodná. Soud nepřisvědčil ani žalobní námitce, že v pokutových blocích ze dne 5. 9. 2017 a ze dne 15. 7. 2017 není uvedeno, zda se žalobce tam uvedeného jednání dopustil úmyslně či z nedbalosti. V obou pokutových blocích je totiž v kolonce 7 uvedeno: „*forma zavinění nedbalost*“.
45. Důvodnou soud neshledal ani námitku směřující proti nejednoznačnému záznamu místa, kde byly napadené pokutové bloky vydány s tím, že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Na všech shora uvedených pokutových blocích je totiž uvedeno místo, kde byly sepsány, otisk úředního razítka, dále je uvedeno jméno, příjmení a podpis oprávněné úřední osoby, její služební číslo (na pokutových blocích ze dne 25. 6. 2016 a ze dne 21. 4. 2016 není uvedeno jméno a příjmení, ale je zde uvedeno její služební číslo a podpis), datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobce, který tímto zároveň souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdil převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobce ani nenamítal, že by se o jeho podpis nejednalo.
46. Namítal-li žalobce v souvislosti s podpisem pokutových bloků, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobce s údaji v něm uvedenými skutečně vyjádřil souhlas. Pokud žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl, nebo pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého „*[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“ S těmito závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.

47. Dále se soud zabýval námitkami žalobce ohledně rozhodnutí ze dne 6. 3. 2019, č. j. MgMT-SČ 102427/PŘ/3530/2017/Ti, které bylo správními orgány obou stupňů vyhodnoceno, jako podklad způsobitý pro záznam bodů do registru řidičů. Ze správní spisu soud zjistil, že Magistrát města Teplice, odbor správních činností – oddělení přestupků, vydal dne 6. 3. 2018 příkaz, č. j. MgMT-SČ 102427/PŘ/3530/2017/Ti, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 8. 9. 2017 v 9:45 hod., na silnici I/8 ve směru od obce Dubí na Cínovec (v prostoru rekonstrukce opěrné zdi), jako řidič motorového vozidla tovární značky Ford Courier, RZ: X jel nedovolenou rychlostí mimo obec, kde byla dopravní značkou „B20a – Nejvyšší dovolená rychlost“ povolená nejvyšší rychlost jízdy 50 km/h, přičemž mu byla Městskou policií Dubí naměřena rychlost 67 km/h (při zvážení možné odchylky měřicího zařízení 64 km/h). Za uvedené protiprávní jednání správní orgán podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč.
48. V odůvodnění Magistrát města Teplice uvedl, že na základě oznámení Městské policie Dubí ze dne 19. 9. 2017, č. j. MP-171/PSO/2017, zjistil, že se žalobce dne 8. 9. 2017 dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu na pozemních komunikacích. Z oznámení o přestupku a ze záznamu z radaru podle magistrátu jednoznačně vyplynulo, že žalobce při jízdě mimo obec jel vyšší rychlostí, než bylo dopravní značkou „B20a“ dovoleno, a to o 14 km/h (po zohlednění odchylky +/- 3 km/h). Magistrát města Teplice po přezkoumání věci na základě písemných důkazních materiálů dospěl k závěru, že žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Příkaz ze dne 6. 3. 2018, č. j. MgMT-SČ 102427/PŘ/3530/2017/Ti, nabyl právní moci dne 17. 3. 2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

49. Soud podotýká, že rozhodnutí o přestupku nelze akceptovat jako způsobilý podklad pro bodový záznam, pokud trpí zásadní vadou spočívající např. v nicotnosti nebo nesrozumitelnosti. Dle usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010-65, č. 2837/2013 Sb. NSS, lze za nicotný považovat akt, který vykazuje tak závažné vady, že vůbec není schopen vyvolat jakékoliv právní účinky. Za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost lze dle rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, považovat taková rozhodnutí, která „*postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, (...) jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné.*“ Shora zmíněný příkaz ze dne 6. 3. 2018 však intenzity výše uvedených vad zjevně nedosahuje. Soud žádné významné pochybnosti o přezkoumatelnosti příkazu, tak jak tvrdí žalobce, neshledal. Tato žalobní námitka není důvodná.
50. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k názoru, že specifikace přestupku v příkazu ze dne 6. 3. 2018 splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku. Z příkazu je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo. Soud proto uzavírá, že považuje shodně s žalovaným zmíněný příkaz za podklad způsobilý k záznamu bodů do registru řidičů.
51. Dále k tomu soud uvádí, že pro příkaz, na jehož základě byl záznam bodů do registru řidičů proveden, platí presumpce správnosti a není na správních orgánech, resp. na správním soudu, aby se zabýval jeho zákonností a správností. Pokud žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v příkazu ze dne 6. 3. 2018, nemůže své námitky proti němu úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů, ani v následném soudním řízení proti rozhodnutí o těchto námitkách. Tato tvrzení žalobce by bylo možné uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti zmíněnému příkazu. Neučinil-li tak žalobce, sám umožnil, aby rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci. Takovému rozhodnutí potom svědčí presumpce správnosti, která se mimo jiné uplatní při provedení bodového záznamu v registru řidičů.
52. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostál, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdil žalobce, a nedošlo ani k porušení zásady legitimního očekávání.
53. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal žalobou uplatněné námitky důvodnými, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

54. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. ledna 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.